

[Einer-Jensen.]

han kan ikke leve for en Krone om Dagen. Jeg vil give det ærede Medlem et godt Raad: Gaa hjem og sig til den Fader — for det er ikke Sønnen, det er Faderen der er noget galt med —, at han skal sende ham ud og lade ham bestille noget igen i Stedet for at forsøge at holde ham borte fra Arbejdet ved at lade ham leve gratis hjemme.

Om det andet Eksempel. Jeg forstod, at det var en Bonde, der havde faaet en Byarbejder ud at arbejde hos sig, og som saa efter hans Anmodning giver ham en Attest for, at han er blevet afskediget, skønt Manden har Brug for ham. Maa jeg ikke bede om Adressen paa den Bonde, for han har dermed udstedt en falsk Attest, hvorved han har gjort det muligt for den paagældende Mand at snyde Arbejdsløshedslovgivningen! Her er der Tale om baade Hæler og Stjæler — lad os bare faa fat paa dem begge to, saa skal de nok faa deres Bekomst.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Der er ikke megen Grund for mig til at gøre Bemærkninger til det, der er sagt vedrørende Forespørgselen. Alt det, som er sagt, og som slet ikke vedrører Forespørgselen, men henhører under helt andre Love eller under Finanslovedebatten, maa jeg forbeholde mig at lade ligge.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, at man ikke maa glemme, at Arbejdsløshedsforsikringen er mere end 30 Aar gammel. Der var jo en Række Fagforbund, der havde Arbejdsløshedsforsikring, længe før vi fik Loven om Arbejdsløshedsforsikring, og i de gamle Fagforbund skabte man en virkelig effektiv Kontrol og Respekt for Kontrollen. Dér har man ogsaa været i Stand til at bevare den, og man har inden for Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse paa alle de Omraader, hvor der har været Tale om Mulighed for at gennemføre en Kontrol, faktisk ogsaa faaet den gennemført. Det er givet, at paa et saa vældigt Omraade — Arbejdsmændenes Arbejdsløshedsforsikring tæller i Øjeblikket mere end 180 000 Medlemmer spredt over hele Landet, mange af dem arbejdende enkeltvis hos tilfældige Arbejdsgivere — er det ganske udelukket at gennemføre den samme Effektivitet med Hensyn til Kontrollen, som man kan gennemføre i Byerne og i de større samlede Bebyggelser. Dér vil lettere kunne ske noget. Men der er det beklagelige ved det, saadan som man hører det ude omkring, at de enkelte Tilfælde — jeg ser bort fra de Retsager, vi har haft —, der konstateres, bliver generaliseret og gjort til den almindelige

Regel, og det er Synd for det fortræffelige Arbejde, der i Virkeligheden gøres af Arbejdsmændenes Afdelingsledere ude omkring i de aller allerfleste af Afdelingerne. At der ved Valg af Afdelingsledelser ogsaa kan ske Fejl, er lige saa naturligt, som at man ved Besættelsen af hvilke som helst andre Stillinger i Samfundet lige fra de nederste til de øverste vil kunne begaa Fejl — det har man ogsaa Gang paa Gang konstateret —, saa alt i alt tror jeg ikke, at man skal være utilfreds med Kontrollen og de Resultater, der er kommet ud af den. Jeg har da ogsaa betragtet det, der er sagt, som en Anerkendelse i Virkeligheden af den Kontrol, der er blevet gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mente, at naar nu en Arbejdsløshedslovgivning havde været i Kraft i 30 Aar, maatte man være naaet saa vidt, at Medlemmerne kendte den. Nu er det jo ikke de samme Medlemmer, der har været med hele Tiden, men Christian den Femtes Danske Lov, der jo indeholder en hel Række Straffebestemmelser, har været kendt nogle Hundrede Aar, og er det alligevel ikke saadan, at der efter den hvert Aar straffes mange flere Mennesker herhjemme end efter Arbejdsløshedsloven? Og man burde dog kende den langt ældre Lov langt bedre, end man kan forvente, at de, der efterhaanden vokser op, alle sammen skal kende Arbejdsløshedsloven.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, at Arbejdsløshedskortet — det, man populært i Arbejderkredse dengang kaldte Vaterpas, fordi det var Arbejdsdirektør Vater, der mentes at have opfundet det — var meget ilde set hos Arbejderne. Det er rigtigt. Det blev afskaffet i 1924, men en af Aarsagerne til, at man i 1924 naaede til Enighed om at afskaffe dette Kort, var, at det ikke var muligt at faa Arbejdsgiverne til at udfylde det, og desuden konstaterede man i adskillige Tilfælde — her var naturligvis ikke Tale om de store Arbejdsgivere, men om de mindre —, at den arbejdsløse og hans Arbejdsgiver blev enige om, at den Indtægt, Arbejderen havde haft hos den paagældende Arbejdsgiver, ikke skulde paaføres Kortet. Det viste sig slet ikke at være saa effektivt et System, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen synes at det kunde have Udseende af. I Arbejdsdirektoratet, der arbejdede med det og havde alle Vanskelighederne, vidste man, hvor daarligt det virkede, og derfor fik vi det ogsaa afskaffet igen i 1924.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen talte om, at der var opstaaet en ny, farlig